

CHRISTIAN COUNCIL OF NORWAY
NORGES KRISTNE RÅD

Dåp av asylsøkere

Menigheter i Norge erfarer på ulikt vis at asylsøkere kommer med et ønske om å bli døpt. En asylsøker er en person som har søkt beskyttelse i Norge, men som ikke har fått behandlet ferdig sin søknad om asyl, og derfor ikke har avklarte framtidsutsikter.

Som fellesskap av kirker i Norge uttrykker Norges Kristne Råd (NKR) glede over at mennesker kommer til tro på Den treenige Gud og ønsker å bli døpt. Asylsøkere er like velkomne inn i det kristne fellesskapet som alle andre mennesker. Samtidig er asylsøkere personer i en svært sårbar situasjon, som krever ekstra stor varsomhet fra menighetenes side. Som kirker mener vi at det er nyttig å reflektere rundt noen situasjoner og etiske problemstillinger vedrørende dåp av asylsøkere. To av medlemssamfunnene i NKR, Frelsesarmeen og Vennenes Samfunn Kvekerne, praktiserer ikke dåp med vann. NKR har laget følgende anbefalinger til medlemssamfunn som praktiserer dåp (vedtatt av styret 16. februar 2010):

1. Som kirker ser vi det som vårt kall å formidle evangeliet om Jesus Kristus til alle mennesker. Alle mennesker er velkommen inn i det kristne fellesskapet uavhengig av nasjonalitet, legal status og bakgrunn.
2. Trosfriheten gjelder alle mennesker. Alle har rett til å ha en tro, skifte tro og utøve sin tro, på et fritt grunnlag. (FNs Menneskerettighetserklæring, Art)
Dette innebærer på den ene siden at ingen må hindres i eller trues fra å skifte tro eller bes om å holde sin tro skjult. På den andre siden innebærer det også at ingen skal manipuleres til å anta en tro f. eks ved at deres sårbare situasjon eller ønske om beskyttelse utnyttes.
3. Bibelen ber oss å døpe og lære (Matt 28. 18-20). Vi anbefaler at menigheten gjennomfører dåpssamtaler og på annen måte blir kjent med asylsøkeren og hans/hennes motivasjon for å bli døpt. Menigheten bør legge til rette for at den som ønsker dåp kan lære om sin tro gjennom samtaler, materiell, eller andre former for undervisning. Opplæringen i den kristne tro bør også videreføres etter dåpen.
4. I mange land blir mennesker som konverterer fra en tro til en annen forfulgt eller diskriminert for sin tro. Dersom en asylsøker ønsker dåp bør menigheten samtale med dåpskandidaten om hvilke konsekvenser konverteringen kan ha for ham/henne. Dette bør skje både fordi menigheten bør kjenne til situasjonen for kristne i det aktuelle landet, og for å forstå hvordan asylsøkeren tenker om konsekvensene av sitt eget valg –også dersom vedkommende får avslag på asylsøknaden.
5. Den som døpes blir i dåpen del av det kristne fellesskapet. Den aktuelle menighet har derfor et ansvar for å inkludere asylsøkeren i menigheten.. Dersom personen flytter til et nytt sted i Norge, f. eks til et nytt asylmottak eller får opphold og bosetting i en kommune, er det viktig at menigheten bistår med å hjelpe vedkommende til å få kontakt med en lokal menighet.
6. Dersom asylsøkeren får endelig avslag på sin søknad og returneres til hjemlandet, bør personen oppfordres til å ta kontakt med en lokal menighet der. I slike tilfeller kan det være aktuelt at den norske menigheten bistår i kontakten. Det er også viktig å huske at mange velger å bosette seg i et annet land enn hjemlandet etter å ha blitt returnert fra Norge. Sikkerhetsrisikoen i forbindelse med slik kontakt må alltid vurderes, både for asylanten og for menigheten som kontaktes.
7. Menigheten forventes å informere tydelig om at det finnes ulike kirkesamfunn med noe ulike kirke – og dåpsforståelse.
8. Vi oppfordrer menigheter som har kontakt med asylsøkere og driver misjonerende virksomhet til å gjøre seg kjent med Oslokoalisjonens dokument "Recommended Ground Rules for Missionary Activities"